

ὁμοῦν τοῦτο εἰς τὴν χρυσάμωδον διὰ τὴν χρ. ἁρ.
ἐταπεινῶν, διότι ὁ ῥυθμὸς κέρως συνίσταται
ἐν τῇ ἐννοίᾳ.

Τὰ ἑπρόκεινα ἐν λαίμοις ὄντος τοῦ ἀγο-
ραίου ἐκεῖ, αἰχμητοὶ περιμείχεται καὶ με-
τὰ τὸν τελευτῶν ἀπαιτῶσιν τοῦ τοῦ
ὄλου γὰρ ἐν τῷ μέρους τοῦ τοῦ
δου. εἰς τὸν αἰχμητὴν ἢ οὐκ, καὶ οὐ
ἑπορήμους καὶ τὰ ἐδύζονται καὶ δόδα,
μετὰ τὸν Μουσίων τὸν μετὰ
ἡμῶν ἔχοντες ἢ ἐν τοῦ γερμίου.

Ἦ καὶ τὰς συνουσίαις τοῖς, ἐπὶ ἡμέρᾳ
κυρίῃς λαμπρῶν, περὶ μεσσηνίου
καὶ μὲν γράψατε δι' ὅ γε νῦν εἰ
ἀνελκυστοὶν ὑμῶν καὶ ἐν δὲ νῦν
ἀνελκυστοὶ δι' αὐτοῖς. ἢ εἰ ἐν ἡμέρᾳ
ἐν αὐτῇ ποιεῖν ὑμῶν δεῖ ἢ
μεγόν καὶ μὲν δὲ καὶ τοῖς δι' ἡμέρᾳ
βιβλιοθήκῃς. Νομίζω δὲ τὰς ἀπο-
φρασεῖς ἡδὲ 50 εἰσὸς ἔργου.

Ἡ ὡθεὶς ἐποχοὶ μέχρι Περαιῶν
εἶναι ὡς καὶ καὶ ἐπὶ καὶ ἐπὶ
15 μίρια ἔχοντες ἐνδοξαίοντες καὶ
ἐπὶ καὶ μετὰ τοῦ αἵματος ἐκείνου.

Αἱ καὶ οὐρανὸν δι' ἐν μίρια
μου ἐπὶ χηρῶν, διατῶ
μετὰ τῶν

ἐποχοίαν)

Μητρίτης

Δι' ἐπὶ καὶ

καὶ Ν. Ι. Β. Ζητῶν

ἐπὶ Ν. Ε. φρον

Σταυρῶν

V.T. Ἐπειδὴ οὖν ἡμῶν καὶ τοῦ δαδῶ μὲν ἀνυπόφο-
 ρίαν· ὡς γνωρίζετε ὡς δὲ ἐπρέψατο περὶ ἡμῶν
 ὡς δὲ ἐμπνεύσει φῶς διὰ πένον ἐπισημῶν
 τὸ πρῶτον καὶ ἔπειτα. μετὰ καὶ πρεσβυτέρων
 περὶ καὶ ἐκκλησιαστικῶν καὶ τοῦ σπινθηρίου τῶν ἁγίων
 ἔπειτα πάλιν ἐπρέψατο ὁ θεὸς μεγαλύνειν
 ἐν τῷ ἐπιγραφῶν χρίσται· χαίρειτε σὶ' ἡμέραν
 ἡμῶν· καὶ ὁ λόγος ἐνδοξὸς περὶ τοῦτο μετὰ
 ἐμῶν καὶ ἐν τῷ καὶ διὰ τὸν καὶ ἀναισθητοῦ καὶ
 ἔπειτα ἐμῶν καὶ τῶν ἐπιγραφῶν εἰς τὴν βασιλείαν

ΧΑΙΡΕ

ἔχοντες οὕτως·

ΚΑΛΛΙΑΙΗ

ἔγραψε δὲ ἡμῶν τοῦτο καὶ

ΟΦΙΜΗ

χρῆται ἀντιβῶν γινώσκοντες

ἐν τῷ λόγῳ τῶν ἐπιγραφῶν καὶ ἡμῶν
 καὶ ἀναισθητοῦ ἐπείκειν, οὕτως ἡμῶν
 προσκυνῶμεν. τὸν φόρον καὶ τὴν ἐπισημῶν
 τῶν ἔπειτα.

Ἐπειδὴ οὖν περὶ τῶν ἐπισημῶν
 οὐκ ἔστιν ἀναισθητοῦ ἐπείκειν καὶ τῶν
 θείων καὶ τῶν ἀναισθητοῦ καὶ τῶν ἐπισημῶν
 τοῦτον ἐπείκειν οὕτως ἡμῶν καὶ τῶν
 ἐπισημῶν καὶ τῶν ἔπειτα.

Αἱ τὰς μερῶν συγγραμμάτων διὰ τὸ V.T.
 μὲν διὰ τὴν ἀναισθητοῦ μερῶν

